

[**Aksel Larsen.**]

men til alle Partier her i Salen, og det er det, jeg har anket over, at det ikke synes at være Hensigten.

Derpaa sagde Ministeren noget, som muligvis helst ikke burde komme til Offentlighedens Kundskab, i hvert Fald blev det sagt saa lavmælt, saa jeg daarligt opfattede det, og jeg kan kun svare paa det med Forbehold. Saa vidt jeg hørte, sagde Ministeren, at Himmelen skulde forbyde os nogen Sinde at blive saa stærke, at vi kom med i et Udvalg. Naar man nu kender det gamle jyske Ord, at hvis nogen vil sælge dig en Ko i Guds Navn, skal du være forsigtig, for saa er den sikkert trepattet, saa bliver jeg betænkelig ved at høre Himmelen blive paakaldt saa kraftigt imod vor Fremgang. Naa, jeg kan i hvert Fald bedrøve den højtærede Minister med, at har han ikke andet at støtte sig paa i Kampen mod Kommunisternes Fremgang, kan han være evig forvisset om, at saa kommer vi i Udvalg efter næste Valg.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Jeg ønsker ikke i al Almindelighed at optræde som Forsvarer for daværende Finansminister Bramsnæs, men det forekommer mig, at naar man her staar over for Spørgsmaalet om Optagelse af et offentligt Laan og den Begrundelse, der er givet for det, og den økonomiske Politik paa dette Omraade, som daværende Finansminister Bramsnæs har ført, saa er det med Rette, at man gør opmærksom paa, at daværende Finansminister Bramsnæs førte en Politik stik modsat den, som den nuværende Finansminister fører, og at det var en bedre Politik for den danske Befolkning, som blev ført af den daværende Finansminister.

Finansministeren (V. Buhl): Det synes ikke endnu at være tilstrækkeligt afklaret, hvem af de tre socialdemokratiske Finansministre, der har siddet, der har gjort det bedst. Jeg tror, man skal vente en Tid endnu, og saa haaber jeg, det skal vise sig, at vi har gjort det godt alle tre.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard siger nu — og det er her Tampen brænder —, at den Kursforandring, der er sket paa de udenlandske Laan, skal udlignes paa Formuen. Det er her, Uenigheden er mellem mig og det ærede Medlem. Det er min Op-

fattelse, at det vilde være ganske uforsvarligt samfundsmæssigt set med Fremtiden for Øje at holde dette Tab gaaende i al Evighed, for det er simpelt hen det, det vilde betyde. Naar man ikke afskriver det over Driften, maa man laane Penge til at betale tilbage; og det vil sige, at det Laan bliver gaaende i al Evighed. Det maa jeg anse for uforsvarligt.

For øvrigt maa jeg med Hensyn til dette Spørgsmaal om at rette Status sige: Hvilken Kurs skulde man rette efter? Det vilde dog paa det danske Statsregnskab være et noget uroligt Billede, man vilde faa ud af det, hvis man hvert Aar skulde sidde og rette efter Kursen. Og endelig er der det at bemærke, at hvis vi skal se Sagen paa langt Sigt, er der ingen af os, der ved, hvad Tabet endelig vil blive, naar her er Tale om et bundet Laan, hvis Indfrielse ligger langt ud i Fremtiden; men jeg erkender naturligvis, at dette Forhold er ikke det afgørende.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen skal jeg sige, at han mente, at nu var jeg inde paa at ville handle i Herrens Navn, hvorom det engang er sagt, at saa skal man passe paa, at Koen ikke er trepattet. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg har overhovedet ikke nogen som helst Tilbøjelighed til at slaa nogen Slags Handel af med det ærede Medlem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Den højtærede Finansminister mente, at det var tre kloge Finansministre, vi havde haft, og da de jo har ført en vidt forskellig økonomisk Politik, tillader jeg mig at spørge den højtærede Finansminister, om det var et klogt Forslag, Hr. Bramsnæs fremsatte i 1924, og hvis det var det, om vi da kan vente noget tilsvarende nu.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Den højtærede Finansminister spurgte, hvilken Kurs man skulde opføre disse forskellige Penge til. Til den Kurs, man havde ved Aarets Afslutning. Det skal enhver Privatmand jo gøre, naar han har Børspapirer, eller hvad det kan være, og det bliver ikke værre for Staten, end det er for den private. Det vilde give en sund Status, men maaske en mindre